

DOŚWIECIĆ (1) *vb pf*

3 sg fut doświ(e)ci.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Świecić do określonej chwili [komu]: Abowiem do thego iefzcze początku twego obiecałci dąć gwiazdę iutrzenną/ korać doświeći aż do oświecenia twego od Słońcá wiecznego. *RejAp* 40v.

Formacje pochodne cf ŚWIECIĆ.

JZ